

отъ най-далечнитѣ покрайнини на страната, отправени до Върховното правителство. Ние ще процитираме само нѣколко отъ тия съболѣзнования, за да очертаемъ чувството на всенародната скръбъ:

Тѣ гласятъ:

„Трънь, 2 Мартъ 1881 год.

Господину Министру на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

Населението и служащитѣ въ повѣреното менъ окръжие съ неизразима скръбъ посрѣщнаха печалното извѣстие за насилствената смъртъ на Великия Благодѣтель Царя-Освободителя Александра II. Днесъ Съборниятъ храмъ бѣше пълненъ отъ народъ, който възнасяше топли молитви за упокой душата на великия покойникъ.

Лукановъ“.

„Кюстендилъ, 2 Мартъ 1881 год.

Господину Министру на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

Днесъ часътъ 11 въ присѣдствието на множество народъ и въ присѣдствието на тукашната Дружина, Негово Високопрѣосвященство Кюстендилский Митрополитъ отслужи панахида за успокоение усопшаго Нашего Избавителя Александра II. По прѣдложение на прѣдставителитѣ отъ градското и окръжното население Ви моля да поднесете чрѣзъ Негово Височество Нашия Князь на сѣмейството на Нашия Избавитель дълбоката и безграничната имъ скръбъ за смъртта на Нашия Избавитель Александра II, произведена отъ светотатственна ржка.

Управитель : Кутинчевъ“.